

На виставці **ІСТОРІЯ САДИБИ. ВІД І ДО.** на другому поверсі, у їдальні бачимо малюнок дому №13 виконаний кольоровими олівцями у 1973 році.

Роздивитись цей факт можна лише зблизька, адже з відстані, здається, що то акварель. Цей малюнок художниця подарувала Анатолію Кончаковському у 1975 році з написом:

«30.10.1979.

Очень рада была встретить человека, которому дорого всё то, что дорого и мне. Очень хорошо, если мы с Вами, Анатолий Петрович встретимся в Киеве. О. Яновская».

Ольга Дмитрівна Яновська народилася в місті Острог Рівненської області, в сім'ї службовця Дмитра Гавриловича Яновського. Їй було лише два роки, коли (у 1902му) померла мама. Батько через службові справи часто переїжджав, але шоліта Ольгу привозили до Острога, до сестри батька Марії Гаврилівни. Вона навчалась у жіночій гімназії в Києві та мешкала у дядька Феофіла Гавриловича Яновського («святого доктора») на Андріївському узвозі, 21. Більше про цю постать ми розповідаємо на першому поверсі в рамках нашої виставки «Великі кияни».

Після закінчення гімназії, певний час Ольга вчилася у Київському художньому училищі. Однак покинула навчання та вступила на економічний та юридичний факультети вищих жіночих курсів. Ольга потоваришувала з молодшою сестрою Михайла Булгакова, своєю ровесницею Оленою (Льолею). Жінки продовжили своє спілкування і у зрілих роках.

В 1917му Ольга Яновська вийшла заміж за Якова Тарнавського, нащадка відомих поміщиків-меценатів. Яков під час революції виїхав за кордон, а вона залишилась в Одесі. Працювала, викладала мистецтво. Починала творчість з «авангарду», але була змушена перейти до так званого «соцреалізму».

Відвідувала не лише рідне місто Острог, але й Київ. У 80-х роках склала заповіт, за яким розподілила роботи, що залишалися в її майстерні до різних музеїв. Більше 60-ти з них були подаровані Острогу. Яновська прожила майже все ХХ-те століття (1900-1998), похована в Острозі. Картини Ольги Яновської виставлялись також в Європі: у Берліні, Відні, Осло, Варшаві, Венеції тощо.

ІСТОРІЯ САДИБИ. ВІД І ДО.

О. Яновська «Андріївський узвіз» 1973р.

Матеріал підготувала старша наукова співробітниця музею Тетяна Рогозовська.